

ע"פ 2450/18 - דיאב קהמוז נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2450/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

דיאב קהמוז

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע עונש הקנס

תאריך הישיבה:

י"ח אב, תשע"ח (30.7.2018)

בשם המבקש:

עו"ד מנחם רובינשטיין

בשם המשיבה:

עו"ד איתמר גלבפיש

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע תשלום קנס בסך של 120,000 ש"ח, אשר הושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופטים א' קולה, ד' צרפתי, ו-ר' גלפז-מוקדי) בתפ"ח 7249-10-16 מיום 6.2.2018, לצד עונשים נוספים.

עמוד 1

2. המבקש הורשע, ביחד עם ארבעה נאשמים נוספים, במסגרת פרשה שעניינה עבירות נגד ביטחון המדינה, וכן עבירות סמים ונשק.
3. בית המשפט המחוזי גזר על המבקש 14 שנות מאסר בפועל; 18 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור כל אחת מהעבירות המנויות בפרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 למשך שלוש שנים; 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים) מסוג פשע למשך שלוש שנים; שישה חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון למשך שלוש שנים; וקנס בסך של 120,000 ש"ח או 18 חודשי מאסר תחתיו.
- בהתייחס לקנס, נקבע כי הוא ישולם ב-12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם יהיה ביום 1.6.2018.
4. המבקש ערער על הכרעת הדין ועל גזר הדין לבית משפט זה. בבקשה שלפניי מבוקש להורות על עיכוב ביצוע עונש תשלום הקנס שהוטל על המבקש עד להכרעה בערעור.
5. לטענת המבקש, מצבם הכלכלי שלו ושל משפחתו בכי רע. לפי הטענה, המבקש פרנס את אימו המבוגרת ואת אחיותיו באמצעות עבודות מזדמנות, בעוד שאביו נמצא בלבנון ואינו יכול לסייע בפרנסת המשפחה.
- עוד טוען המבקש, כי היה נתון במעצר מחודש ספטמבר 2016, וממועד זה למעשה אין לו כל הכנסה, ולכן נטל תשלום הקנס יפול על משפחתו חסרת האמצעים. לשיטתו, המשיבה והאינטרס הציבורי לא ייזקו היה ויעוכב תשלום הקנס, וכי ככל שערעורו יידחה אזי ישולם הקנס במלואו.
- המבקש סובר, כי קיים "סיכוי של ממש" כלשונו כי הערעור יתקבל, וזאת בשים לב לטענות הרבות שהעלה בערעורו בהתייחס לקביעותיו המשפטיות של בית משפט קמא, שלעמדתו הינן שגויות. כן טוען המבקש, כי העונשים שהושתו עליו, לרבות גובה הקנס, הינם מופרזים.
6. מנגד, המשיבה מתנגדת לעיכוב ביצוע עונש הקנס. לשיטתה, המבקש לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח כי ייגרם לו נזק בלתי הפיך היה ותשלום הקנס לא יעוכב. נטען, כי אין בנסיבותיו האישיות של המבקש כדי להצדיק את עיכוב ביצוע התשלום, בפרט בהתחשב בעבירות בהן הורשע, לרבות עבירות סחר בנשק ובסמים, שמעצם טיבן טמון בהן פוטנציאל להפקת רווחים.
- לעמדת המשיבה סיכויי הערעור נמוכים נוכח העובדה כי הרשעת המבקש התבססה, בין היתר, על הודאותיו, הנתמכות בשורה של ראיות חיצוניות נוספות, ונוכח הקביעה כי המבקש היה "הרוח החיה" בפרשה, כלשונו.

לבסוף נטען כי בית משפט קמא התחשב במבקש והורה על פריסה משמעותית של סכום הקנס (12 תשלומים חודשיים בסך 10,000 ש"ח כל אחד).

7. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה ושמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, בית משפט זה אינו נוהג לעכב את ביצועו של עונש תשלום קנס, שכן, ככלל, אין הדבר עלול לגרום לנזק בלתי הפיך היה ויתקבל הערעור על העונש (ראו ע"פ 10209/03 שפיר נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (26.11.2003), להלן: עניין שפיר).

מבלי לחוות דעה באשר לסיכויי הערעור, לא שוכנעתי כי למבקש יגרם נזק בלתי הפיך במידה שביצוע תשלום הקנס לא יעוכב.

8. המבקש עשה דין לעצמו, ולא שילם את שני התשלומים הראשונים שהיה עליו לשלם בהתאם למועדים שנקבעו בגזר הדין. לא זו אף זו, הבקשה דנן הוגשה בחלוף למעלה מחמישה חודשים ממועד מתן גזר הדין, מבלי שביצעו עוכב, ובחלוף כחודשיים מהמועד שנקבע לפירעון התשלום הראשון.

בית משפט זה קבע זה מכבר, כי שיהוי בהגשת בקשה לעיכוב ביצוע תשלום קנס מהווה שיקול משמעותי לדחיית הבקשה (ראו עניין שפיר, פסקה 3). נכונים הדברים מקל וחומר משחלף המועד לתשלום חלק מהקנס.

זאת ועוד. פריסת התשלומים על פי הוראת בית משפט קמא מלמדת על כך שמצבו הכלכלי של המבקש נלקח זה מכבר בחשבון בעת מתן גזר הדין, ולא מצאתי בבקשה, כפי שהוגשה, עילה למתן הקלה נוספת.

9. ככל שמתקשה המבקש לעמוד בתשלום הקנס שהושת עליו במועד, באפשרותו לפנות למרכז לגביית קנסות, בהתאם לסעיף 5ב(א) לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, בבקשה לפריסת תשלומים אחרת מזו שקבע בית משפט קמא.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ט באב התשע"ח (31.7.2018).

ש ו פ ט

עמוד 3

